

МЕЛАНХОЛИЈА НОМО SAPIENSA

Сунце се вратило у градове
Па се порив за трагањем
изменио у пределе с хладовином

Не користи сазнање
да међу четинарима нема гостољубља
Уз самовар
Сапутника чекања током потрага

Да нема потребе за вездеходима
кад чуда постану доступна

Мада смо то знали и раније
У нашим ургама - територијама љубави

Где ослушкујемо стварност,
без хвалоспева песимизму

Чувамо метафизику кашике
Овално уточиште залогаја,
као мит склупчаног неолитског човека
о топлој утроби земље

Ложимо артефакте
И добијамо топлоту у коленима

Излажемо
откривене године претворене у папир,
опет сунцу

Али нема дивљачи у стаништима

И док је пребивала ту,
меланхолијом преображени
homo sapiens

видео је будући жал